

ΟΣΑ ΛΑΡΣΟΝ & ΙΝΓΚΕΛΑ ΚΟΡΣΕΛ
ΧΕΝΡΙΚ ΓΙΟΥΝΣΟΝ

ΡΑΧ

ΒΙΒΛΙΟ 4

Ο ΚΛΕΦΤΗΣ

Ápik

Bjko

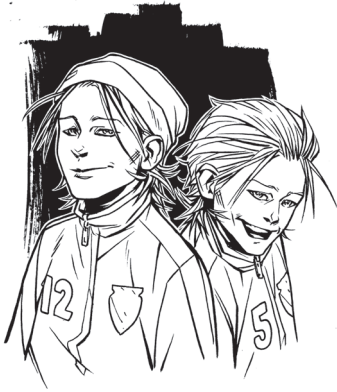

Estpivt

Májkvap

Σούγκεν
και
Γκάβτεν

Μάγκι
Ηρικραβία

Φρέγια

Ο ΚΛΕΨΤΗΣ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: BJÄRAN
Από τις Εκδόσεις Bonnier Carslen, Στοκχόλμη 2015
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: ΡΑΧ (ΒΙΒΛΙΟ 4) – Ο ΚΛΕΦΤΗΣ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ: Åsa Larsson & Ingela Korsell
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Henrik Jonsson
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξενοφών Παγκαλιάς
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Κυριακή Κάσση
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

© Åsa Larsson & Ingela Korsell, 2015
© Εικονογράφησης: Henrik Jonsson, 2015
Published by agreement with Ahlander Agency.
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1953-4
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1954-1

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

© Åsa Larsson & Ingela Korsell, 2015
/© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

ΟΣΑ ΛΑΡΣΟΝ & ΙΝΓΚΕΛΑ ΚΟΡΣΕΛ
ΧΕΝΡΙΚ ΓΙΟΥΝΣΟΝ

Ο ΚΛΕΨΤΗΣ

Μετάφραση από τα σουηδικά:
Ξενοφών Παγκαλιάς

ΜΑΡΙΕΦΡΕΝΤ

ΤΟ ΓΗΠΕΔΟ
ΤΟΥ ΓΚΟΛΦ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΤΟΥ ΓΕΙΑ-ΧΕΝΡΙ

Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΡΑΦΤΗ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
ΣΤΡΑΝΤ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΗΣ ΜΑΡΙΕΦΡΕΝΤ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΕΣΤΡΥΝΤ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΓΚΝΑΡ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ
ΤΟΥ ΓΚΡΙΠΣΧΟΛΜ

Περιεχόμενα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 87	
Ανήσυχια όνειρα	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 88	
Πεθαίνω σου λέω	17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 89	
Το γκολφ είναι για τζέντλεμαν.	21
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 90	
Βρομο-φτωχόπαιδο	26
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 91	
Λέγεται αγώνας γκολφ.	30
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 92	
Θα δει ο Σλάιμον!	34
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 93	
Χιονάτη	38
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 94	
Δεν έχω πάρει τίποτα!	45
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 95	
Πιαστήκατε επ' αυτοφώρω!	49
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 96	
Μη με ακουμπήσεις ποτέ!	52
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 97	
Πρέπει να μετακομίσουμε τώρα;	55
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 98	
Μια τρομερή εξαφάνιση	59
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 99	
Πώς τολμούν να τον κατηγορούν;	65
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 100	
Δαίμονες τη νύχτα.	70

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 101	
Ο αδελφός σου είναι τελειωμένος!	76
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 102	
Πόνος στην κοιλιά από τα παλιά.	82
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 103	
Σούγκεν και Γκάλτεν.	89
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 104	
Να κλέψεις ένα μάτι	94
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 105	
Σαν να κλέβεις καραμέλες από μικρά παιδιά.	99
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 106	
Κυνηγοί και αγρότες	104
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 107	
Μια κρίσιμη συνάντηση γίνεται συνάντηση χάους	110
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 108	
Ίχνη πάνω στον χωματόδρομο	117
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 109	
Ένας αόρατος κλέφτης.	122
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 110	
Ένα καρούμπαλο στο κεφάλι.	126
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 111	
Αίμα, πιστόλια και σώβρακα	129
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 112	
Το Μπιάραν	136
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 113	
Ε.Π.Τ.Σ. = Έξυπνο. Πανούργο. Τέλειο. Σχέδιο.	139
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 114	
Αυστραλέζικες ταραντούλες.	141
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 115	
Το δηλητήριο ρικίνη.	147
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 116	
Σαν νυχτερινός κλέφτης	152
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 117	
Ένα παράξενο δωμάτιο	155

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 118	
Μην κάνεις τον βλάκα!	158
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 119	
Προδότη!	161
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 120	
Τι υπάρχει μέσα στην ντουλάπα;.	164
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 121	
Μήπως είδες τον αδελφό μου;	173
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 122	
Σαν ένα χταπόδι	177
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 123	
Περίμενε!	181
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 124	
Είναι έτοιμο να με σκοτώσει	183
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 125	
Πρέπει να το πυροβολήσεις	187
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 126	
Είσαι πιο αργή και από δυσκοίλιο σαλιγκάρι στην ανηφόρα!	189
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 127	
Ομοιώματα για μάγους	194

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 87

Ανήσυχια όνειρα

ΤΟ ΞΥΠΝΗΤΗΡΙ ΣΤΟ κινητό του Βίγκο χτυπάει δύο η ώρα τη νύχτα. Ξυπνάει αμέσως. Πρέπει να σηκωθεί και να πραγματοποιήσει ένα επιστημονικό πείραμα.

Ο Βίγκο έχει ακούσει πως, αν κάποιος βουτήξει τα δάχτυλα ενός άλλου στο νερό, τότε αυτός θα κατουρηθεί πάνω του.

Και πρέπει να εξακριβώσει αν αυτό ισχύει. Ο Βίγκο έχει έναν μεγαλύτερο αδελφό ο οποίος είναι το ιδανικό πειραματόζωο.

Ο Άλρικ κοιμάται στο διπλανό κρεβάτι. Ο Βίγκο μένει ακίνητος και ακούει. Όχι, ο Άλρικ δεν ξύπνησε από τον ήχο του κινητού. Ωραία.

Ο Βίγκο έχει προετοιμαστεί. Κάτω από το κρεβάτι είναι το λεκανάκι με το νερό της Φρέγια. Το παίρνει και

πηγαίνει προσεκτικά στο κρεβάτι του Άλρικ. Ο Άλρικ κοιμάται ανάσκελα. Το ένα χέρι του κρέμεται προς το πάτωμα. Τέλεια.

Ο Βίγκο σπκώνει το λεκανάκι προς τα δάχτυλα του Άλρικ. Αυτό είναι το επικίνδυνο σημείο του πειράματος. Αν το πειραματόζωο ξυπνήσει, τότε το πειραματόζωο θα σκοτώσει τον Βίγκο. Αλλά αυτό είναι το ρίσκο που πρέπει να πάρει κάποιος αν καίγεται για την επιστήμη.

Ο Βίγκο περιμένει. Η αναπνοή του Άλρικ είναι ανήσυχη, αλλά δεν ξυπνάει. Και ούτε κατουριέται πάνω του. Ο Βίγκο σπκώνει το σκέπασμα και ελέγχει. Περιμένει ακόμη λίγο. Τα δάχτυλα του Άλρικ είναι μέσα στο νερό.

Ο Άλρικ ονειρεύεται. Ανήσυχια εφιαλτικά όνειρα. Το όνειρο αρχίζει με το ότι πνίγεται. Πρέπει να πάρει αέρα. Να κολυμπήσει προς τα πάνω. Όταν βγαίνει στην επιφάνεια, βρίσκεται σε ένα τελείως καινούργιο μέρος.

Τώρα αιωρείται κάτω από το ταβάνι ενός σκοτεινού, κρύου δωματίου. Ένα πρόσωπο ή, καλύτερα, μια σκιά στέκεται στη μέση του δωματίου.

Η φιγούρα της σκιάς τυλίγει με μαλλί πλεξίματος και κουρέλια ένα κόκαλο από πόδι. Τυλίγει και τυλίγει. Στο τέλος φαίνεται σαν ένα κουβάρι.

Τώρα η σκιά βάζει το κουβάρι σε ένα κουτί παπουτσιών από χαρτόνι και μουρμουρίζει. Είναι λέξεις από ξεχασμένες γλώσσες. Ξόρκια.

Τι υπάρχει στο κουτί; Στο όνειρο ο Άλρικ πλησιάζει. Μέσα στο κουτί υπάρχει το κουβάρι από μαλλιά και κουρέλια. Ο Άλρικ απλώνει το χέρι του για να πιάσει το κουβάρι, αλλά σταματάει. Όχι, δεν τολμάει. Το κουβάρι είναι τελείως ακίνητο. Αλλά ο Άλρικ νιώθει ότι αυτό έχει αλλάξει.

Ξέρει ότι το κουβάρι τον βλέπει. Αν και δεν έχει μάτια. Ξέρει ότι είναι ζωντανό αν και δεν έχει καρδιά. Παραμονεύει και παρατηρεί τον Άλρικ. Όπως ένα άγριο ζώο παραμονεύει το θήραμά του.

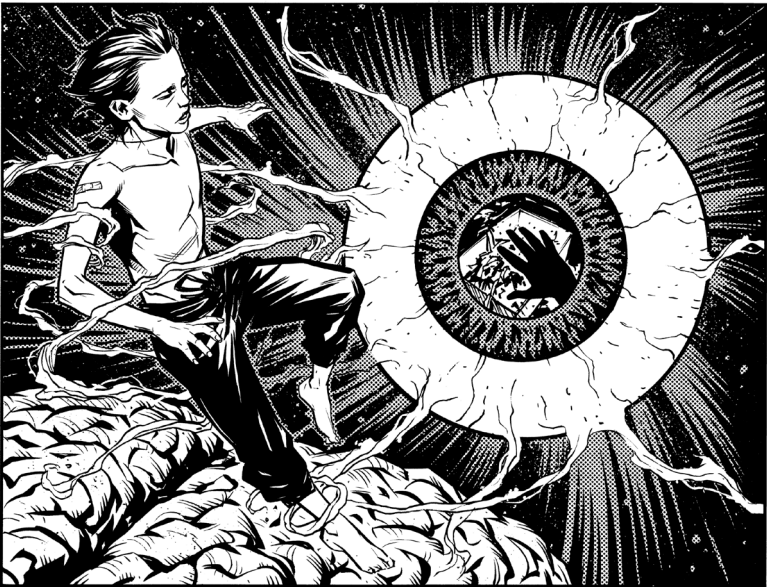
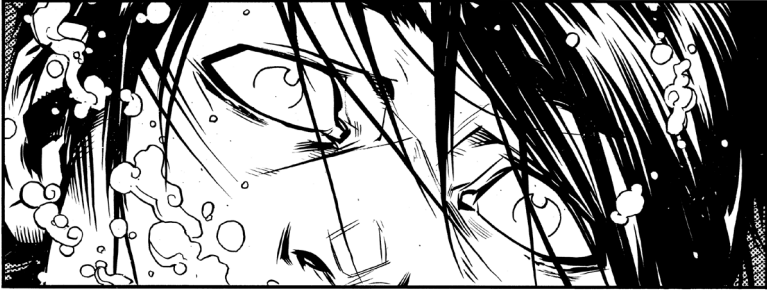
Αυτό μόλις έχει γεννηθεί. Αλλά είναι ένα απαίσιο πράγμα. Και φαίνεται ότι ξέρει ποιος είναι ο Άλρικ.

Ένα κύμα φόβου διαπερνάει τον Άλρικ.

Ξαφνικά, βρίσκεται σε ένα άλλο μέρος. Έτσι όπως συμβαίνει στα όνειρα. Τώρα στέκεται στη σκεπή ενός σπιτιού. Από εκεί βλέπει χιλιάδες ποντίκια να φεύγουν από το σπίτι. Φεύγουν σαν να βρίσκονται σε καράβι που βουλιάζει.

Φοβούνται, σκέφτεται ο Άλρικ. Αισθάνονται αυτό το κουβάρι ή το τι συμβαίνει; Τώρα τρέχουν πανικόβλητα. Ο Άλρικ καταλαβαίνει ότι πρέπει να φύγει και αυτός. Μακριά από εκεί. Αλλά τα πόδια και τα χέρια του είναι σαν παράλυτα. Δεν μπορεί να κουνηθεί.

Ο Βίγκο παρατηρεί τον Άλρικ. Είναι προφανές ότι ονειρεύεται, ότι έχει εφιάλτες. Τα κλειστά βλέφαρά του τρε-

μποαίζουν και τα πόδια του κουνιούνται ανήσυχα. Ίσως ονειρεύεται ότι κάτι τον κυνηγάει.

Ξαφνικά, ο Άλρικ παίρνει μια βαθιά ανάσα και ανακάθεται στο κρεβάτι. Αρπάζει τον Βίγκο από την μπλούζα και τον κοιτάζει άγρια.

«Τι ονειρεύτηκες;» ρωτάει ο Βίγκο και σπρώχνει προσεκτικά το λεκανάκι με το νερό κάτω από το κρεβάτι.

Ο Άλρικ σκέφτεται. Αλλά τα μαύρα όνειρα έχουν εξαφανιστεί. Λίγο πριν ήταν ολοκάθαρα. Τώρα έχουν χαθεί. Αυτό που απέμεινε είναι μια ανατριχίλα που κάνει τις τρίχες του σβέρκου του να σηκωθούν.

«Δε... θυμάμαι», απαντάει. «Αλλά ήταν απαίσιο».

«Να ξαπλώσω δίπλα σου;» ρωτάει ο Βίγκο.

Ο Άλρικ γνέφει καταφατικά. Ο Βίγκο παίρνει το μαξιλάρι του και ξαπλώνει δίπλα στον αδελφό του.

Έπειτα από λίγο ο Βίγκο αποκοιμείται, αλλά ο Άλρικ δυσκολεύεται να ψυχάσει. Ήταν τρομακτικό αυτό που ονειρεύτηκε. Και γιατί είναι βρεγμένα τα δάχτυλά του; Μήπως τα πιπιλίζει στον ύπνο του; Αν ισχύει κάτι τέτοιο, δε θα τολμήσει ποτέ να κοιμηθεί στο σπίτι κάποιου φίλου του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 88

Πεθαίνω σου λέω

Ο ΑΛΡΙΚ ΚΑΙ ο Βίγκο κάθονται στο τραπέζι για να φάνε το πρωινό τους. Έξω κάνει κρύο και ο ουρανός είναι γκριζος. Πάνω στο τραπέζι είναι αναμμένα κεριά. Ο Άντερς έχει φτιάξει κυλό με μαρμελάδα μήλου και κανέλα. Η Λίλα πίνει αργά τον καφέ της. Ο Άλρικ οσφραίνεται τις μυρωδιές. Κανέλα, κεριά και μυρωδιά από πρωινή εφημερίδα. Του αρέσουν τόσο πολύ. Ω, πόσο πολύ θέλει να μείνει στο σπίτι.

Αλλά σήμερα το σχολείο της Μαριεφρέντ έχει ημέρα απασχόλησης στο ύπαιθρο.

«Προτιμώ τη φυλακή από τη μέρα απασχόλησης», σχολιάζει ο Βίγκο. «Λάιλα, σε παρακαλώ, τηλεφώνησε στο σχολείο και πες ότι είμαι άρρωστος. Νομίζω, στ' αλήθεια, ότι πεθαίνω».

Ακουμπάει το κούτελό του στο τραπέζι.

«Κι εγώ πεθαίνω», λέει ο Άλρικ και ακουμπάει και αυτός το κούτελο στο τραπέζι. «Ευχαριστώ για τον χρόνο που περάσαμε μαζί, Άντερς και Λάιλα».

«Θα παίξετε γκολφ», λέει γελώντας η Λάιλα και ανακατεύει τα μαλλιά του Άλρικ. «Δεν είναι ευχάριστο;»

«Ευχάριστο;» ο Βίγκο σπκώνει το κεφάλι του. «Γκολφ; Ευχάριστο;»

«Ο μόνος λόγος που θα πάμε να παίξουμε γκολφ είναι επειδή σχεδόν μηδέν άτομα το επέλεξαν», εξηγεί ο Άλρικ. «Όλοι έκαναν τις επιλογές τους πριν αρχίσουμε το σχολείο της Μαριεφρέντ. Εμείς, όμως, την πατήσαμε».

«Είναι τόσο αρρωστημένα άδικο», παραπονιέται ο Βίγκο. «Εγώ ήθελα να κάνουμε αναρρίχηση. Οτιδήποτε άλλο εκτός από γκολφ. Σοβαρά, Λάιλα, μπορώ να έρθω στη δουλειά μαζί σου. Μπορείς να μου τροχίσεις τα δόντια. Χωρίς αναισθητική ένεση. Καλύτερα αυτό από το γκολφ».

Ο Άντερς χλιμιντρίζει από τα γέλια.

«Προτιμώ να αλλάξω πάνες με κακά παρά να πάω για γκολφ», συνεχίζει ο Άλρικ.

«ΕΓΩ προτιμώ να αλλάξω πάνες με κακά σε ΓΕΡΟΥΣ», φωνάζει ο Βίγκο. «Και να βουρτσίσω τις μασέλες τους».

«Στοπ και μαζευτείτε», διακόπτει ο Άντερς. «Τρώμε πρωινό και το στομάχι μου δεν αντέχει...»

«Προτιμώ να βουρτσίσω τις μασέλες των γέρων ΚΑΙ μετά να πιω το νερό», λέει ο Άλρικ. «Αλλά όχι γκολφ».

«ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ!» φωνάζει η Λάιλα γελώντας. «Ο Άντερς δε νιώθει καλά!»

«Τηλεφώνησε και πες ότι είμαι άρρωστος», λέει ο Άντερς και βάζει το κούτελό του πάνω στο τραπέζι. «Πεθαίνω σου λέω».

«Ναι, τώρα πέθανε ο Άντερς», λέει σοβαρά ο Βίγκο. «Λάιλα, είναι δικό σου λάθος. Αν μας είχες φροντίσει δε θα συνέβαινε αυτό ποτέ».

«Θα σε υποστηρίζαμε στις δύσκολες στιγμές σου», λέει ο Άλρικ και σηκώνεται. «Αλλά, δυστυχώς, πρέπει να παίξουμε γκολφ. Επειδή αρνείσαι να μας δηλώσεις άρρωστους».

«Κακόμοιρα παιδιά», γελάει η Λάιλα. «Αλλά τώρα που ο Άντερς πέθανε, ίσως θα έπρεπε να δείξετε κάποια ευγένεια και να βάλετε τα πιάτα σας στο πλυντήριο. Και μην ξεχάσετε τα αδιάβροχά σας».

«Βρες έναν καινούργιο θετό μπαμπά ώσπου να επιστρέψουμε», λέει ο Βίγκο στη Λάιλα. «Καλύτερα κάποιον που να μη ροχαλίζει».

«Δε ροχαλίζω», μουρμουρίζει ο Άντερς με το στόμα πάνω στο τραπεζομάντιλο.

«Σσος», κάνει η Λάιλα και βάζει το χέρι της στο ξυρισμένο κεφάλι του Άντερς. «Οι νεκροί δε μιλάνε».

Ο Βίγκο χώνει το αδιάβροχο στο σακίδιό του.

Ο Άλρικ κοιτάζει το αδιάβροχό του. Έχει σχέδια.

Ανοιχτές γκρίζες ρίγες που πάνε προς όλες τις κατευθύνσεις πάνω στο μαύρο ύφασμα του αδιάβροχου. Όταν η Λάιλα τον είχε ρωτήσει αν ήθελε να πάει μαζί της για να αγοράσουν αδιάβροχο, αυτός είχε αρνηθεί. Τώρα το μετανιώνει. Αν είχε διαλέξει μόνος του, θα είχε πάρει ένα απλό μαύρο αδιάβροχο. Όχι κάτι τόσο απαίσιο. Όχι, θα το αφήσει να κρέμεται στην κρεμάστρα.
Δε θα βρέξει, σκέφτεται.

Ο Άλρικ και ο Βίγκο πηγαίνουν στο γήπεδο του γκολφ με το ποδήλατο του Άλρικ που του είχε χαρίσει ο Γεια-Χένρι. Ο Άλρικ κάνει πετάλι. Ο Βίγκο στέκεται στα υποστηρικτικά σίδερα στο πίσω μέρος.

Μόλις φτάνουν στο γήπεδο, αρχίζει φυσικά να βρέχει. «Φυσικά», λέει ο Βίγκο. «Τα πράγματα δεν μπορούν να γίνουν χειρότερα».

Αλλά κάνει λάθος· σε ακριβώς ένα δευτερόλεπτο όλα θα γίνουν πολύ χειρότερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 89

Το γκολφ είναι για τζέντλεμαν

«ΓΕΙΑ ΣΑΣ, ΑΓΟΡΙΑ!»

Ο Βίγκο και ο Άλρικ γυρίζουν. Εκεί στέκεται ο Σίμον και ο πατέρας του, ο Ξυλοκοπτικής-Τούμας, με μια τσάντα του γκολφ ο καθένας.

«Τι βλέπω, επιλέξατε και εσείς γκολφ!» σχολιάζει ο Τούμας προσπαθώντας να χαμογελάσει. «Αναπάντεχο».

«Δεν έχουμε...» αρχίζει ο Βίγκο.

Αλλά ο Σίμον τον διακόπτει.

«Και πώς θα παίξουν;» λέει υπεροπτικά. «Δεν έχουν μπαστούνια του γκολφ».

Ο Άλρικ και ο Βίγκο ανταλλάσσουν μια γρήγορη ματιά. Τώρα ξέρουν τι είναι χειρότερο από το να παίξουν γκολφ μια βροχερή μέρα του Νοεμβρίου. Το χειρότερο απ' όλα φυσικά είναι να παίξουν γκολφ μια βροχε-

ρή μέρα του Νοεμβρίου μαζί με τον αρχηγό του σχολικού εκφοβισμού Σίμον και το ψώνιο τον πατέρα του.

«Εμείς θα φροντίσουμε να παίξουν ο Άλρικ και ο Βίγκο», λέει ο Τούμας.

Μετά γυρίζει και κάνει νόημα στα άλλα παιδιά που έχουν επιλέξει το γκολφ. Τα παιδιά σχηματίζουν έναν κύκλο γύρω του.

Όλα φορούν αδιάβροχα κάποιας γνωστής μάρκας, όλα έχουν παπούτσια του γκολφ και όλα έχουν μια τσάντα του γκολφ κρεμασμένη στον ώμο τους.

Ο Άλρικ διαπιστώνει πως μόνο αυτός και ο Βίγκο δεν παίζουν γκολφ.

«Καλώς ήρθατε σε αυτή τη μέρα απασχόλησης στο ύπαιθρο», λέει ο Ξυλοκοπτικής-Τούμας. «Σήμερα επικεφαλής είμαστε εγώ και η Γένιφερ, που θα έρθει σύντομα».

Ο Άλρικ χαίρεται λίγο μόλις ακούει το όνομα της δασκάλας του. Η Γένιφερ είναι καλή.

«Όπως ξέρουν οι περισσότεροι το γκολφ είναι σπορ των τζέντλεμαν», συνεχίζει ο Τούμας με σοβαρό ύφος. «Αυτό σημαίνει πως είμαστε καθωσπρέπει και συμπεριφερόμαστε κόσμια».

Αυτό το τελευταίο το λέει κοιτάζοντας προκλητικά τον Άλρικ και τον Βίγκο.

«Θα αρχίσουμε επιτέλους;» λέει ανυπόμονα ο Σίμον.

«Ναι, αλλά πρώτα πρέπει εμείς οι παίκτες του γκολφ να φροντίσουμε για τους συντρόφους μας που δεν έχουν

μπαστούνια», αποκρίνεται ο Ξυλοκοπτικής-Τούμας.

Την ίδια στιγμή σπκώνει το βλέμμα του και φωνάζει τη Γένιφερ, που βαδίζει προς το μέρος τους.

«Γεια σου, Γένιφερ! Ο Άλρικ και ο Βίγκο δεν έχουν μπαστούνια του γκολφ. Δεν έχουμε μερικά ξεχασμένα μπαστούνια κάπου; Μπορείς σε παρακαλώ να τα φέρεις;»

Ο Τούμας παρατηρεί τον Άλρικ, που στέκεται στη βροχή φορώντας ένα λεπτό μπουφάν.

«Επίσης, Γένιφερ», συνεχίζει, «κοίταξε αν υπάρχει και κανένα ξεχασμένο αδιάβροχο για τον Άλρικ. Είναι πολύ κακό να στέλνει κανείς παιδιά στη μέρα απασχόλησης στο ύπαιθρο χωρίς τα κατάλληλα ρούχα».

Ο Άλρικ κοιτάζει με σκοτεινό βλέμμα τον Ξυλοκοπτικής-Τούμας. Αλλά δε λέει τίποτα. Δεν πρέπει να μπλέξει σε καινούργιο καβγά. Σήμερα θα είναι ήρεμος. Ό,τι κι αν συμβεί. Μόνο ήρεμος.

«Ελάτε μαζί μου», λέει η Γένιφερ χαρούμενα στον Άλρικ και τον Βίγκο. «Μπορείτε και εσείς όπως όλοι οι άλλοι να αφήσετε τα σακίδιά σας στα γραφεία του γκολφ».

Δε βρίσκουν κάποιο ξεχασμένο αδιάβροχο, και ο Άλρικ είναι ευγνώμων γι' αυτό. Είναι αρκετά ντροπιαστικό που θα παίξουν με δανεικά και κοντά παιδικά μπαστούνια.

Καμιά φορά και αυτός θα ήθελε να φοράει μάρκες.

Τώρα όλοι θα προπονηθούν στα χτυπήματα. Θα σταθούν στη σειρά, στον ανοιχτό χώρο με το γρασίδι δίπλα από το γήπεδο του γκολφ. Όλοι προπονούνται στο να χτυπήσουν το μπαλάκι ευθεία μπροστά τους και όσο πιο μακριά μπορούν.

Δίπλα από τον Άλρικ και τον Βίγκο στέκονται ο Σίμον και ο σωματώδης φίλος του Άντον. Χτυπούν το ένα μπαλάκι μετά το άλλο. Φαίνεται εύκολο.

Η Γένιφερ βοηθάει τον Άλρικ και τον Βίγκο. Τους εξηγεί πώς να κρατάνε το μπαστούνι και πώς να στέκονται. Είναι πολλά πράγματα που πρέπει να σκέφτεται κάποιος. Ο Άλρικ είναι συγκεντρωμένος, αλλά ο Βίγκο ακούει με μισό αυτί ενώ κάνει γκελ με το μπαλάκι στο μπαστούνι. Πολύ γρήγορα γίνεται όλο και καλύτερος. Σχεδόν ο καλύτερος του κόσμου.

Μετά αρχίζουν να χτυπούν τα μπαλάκια με τα μπαστούνια.

Ο Βίγκο τα ψιλοκαταφέρνει. Τα μπαλάκια πάνε αρκετά μακριά, αλλά στα πλάγια. Δεν μπορεί να τα στείλει μπροστά του. Πηγαίνουν προς όλες τις κατευθύνσεις. Αλλά δεν τον πειράζει ιδιαίτερα αυτό. Σύντομα βαριέται και προσπαθεί να ισορροπήσει το μπαστούνι στο κούτελό του.

«Άλρικ! Κοίτα με!» φωνάζει.

«Ναι, ναι», μουρμουρίζει ο Άλρικ.

Τότε τον πλησιάζει ο Τούμας.

«Βίγκο Ντέλινγκ!» ουρλιάζει. «Κόψε αμέσως αυτά τα

παιδιαρίσματα. Εδώ είναι γήπεδο του γκολφ, όχι παιδική χαρά».

«Συγγνώμη», λέει ο Βίγκο κι αρχίζει να κάνει ισοροπία με το μπαστούνι στο πόδι μόλις φεύγει ο Ξυλοκοπτικής-Τούμας.

Ο Άλρικ δεν τα καταφέρνει. Τις πιο πολλές φορές δε βρίσκει καν το μπαλάκι. Κάνα δυο φορές τού φεύγει και το μπαστούνι και πρέπει να τρέξει στο γρασίδι να το μαζέψει. Και όποτε πετυχαίνει το μπαλάκι, αυτό πηγαίνει μόνο μερικά μέτρα μπροστά του.

«Ζορίζεσαι να βρεις το μπαλάκι», λέει ο Σίμον με κακία τώρα που κανένας μεγάλος δεν τον ακούει. «Είσαι μεθυσμένος;»

Ο Άλρικ δεν απαντάει. Προσπαθεί να συγκεντρωθεί στο μπαλάκι. Ήρεμα, απλώς ήρεμα.

«Είναι η αλκοολική μάνα σου που σου έμαθε να πίνεις αλκοόλ στο πρωινό σου;» συνεχίζει ο Άντον, που δεν μπορεί να κρατήσει τα γέλια του.

Τώρα ο Άλρικ αρχίζει να βράζει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 90

Βρομο-φτωχόπαιδο

«ΓΙΑ ΠΕΣ ΤΩΡΑ», λέει ο Σίμον. «Τρέμεις σαν τους αλκοολικούς;»

Ο Άντον κοντεύει να σκάσει από τα γέλια.

«Τι ηλίθιος που είσαι, Σίμον», σχολιάζει ο Βίγκο χωρίς ν' αφήσει τα μάτια του από το μπαστούνι που ισορροπεί στο πόδι του. «Αν είχα έναν σκύλο που σου έμοιαζε, θα του ξύριζα τον κώλο και θα τον μάθαινα να πηγαίνει με την όπισθεν».

«Να μη μιλάς τόσο πολύ», του λέει αγριεμένα ο Σίμον και τον σπρώχνει. «Βρομο-φτωχόπαιδο».

Ο Άλρικ σφίγγει τη λαβή του μπαστουνηριού και κοιτάζει στο έδαφος. Νιώθει τους παλμούς του στους κροτάφους. Μπορεί να μην πετυχαίνει το μπαλάκι. Αλλά το κεφάλι του Σίμον είναι πολύ μεγαλύτερο.

«Άλρικ!» λέει ο Βίγκο και κοιτάζει με νόημα προς την άλλη πλευρά. Ο Άλρικ κοιτάζει κι αυτός προς εκεί. Λίγο πιο πέρα στέκεται ο Ξυλοκοπτικής-Τούμας και τεντώνει τον λαιμό του. Έχει καταλάβει πως κάτι δεν πάει καλά με τα αγόρια και τα παρατηρεί.

«Φτωχόπαιδο, φτωχόπαιδο, φτωχό-φτωχό-παιδο», μουρμουρίζει ο Σίμον με τη μελωδία ενός γνωστού τραγουδιού, τόσο σιγά, που μόνο ο Άλρικ και ο Βίγκο τον ακούνε.

Ήρεμα, απλώς ήρεμα, σκέφτεται ο Άλρικ.

Καταλαβαίνει ότι ο Σίμον πάει γυρεύοντας για καβγά. Και τότε θα μπλέξει πάλι ο Άλρικ.

Αλλά ο Άλρικ παίρνει μια βαθιά ανάσα και παρατάει το μπαστούνι στο έδαφος.

«Φεύγω», λέει στον Βίγκο. «Χέστηκα γι' αυτό εδώ».

«Πού θα...» αντιδρά ο Βίγκο.

Αλλά ο Άλρικ έχει ήδη πλησιάσει τη Γένιφερ.

«Είναι οκεί αν πάω σπίτι;» λέει τρέμοντας ο Άλρικ στη Γένιφερ. «Είμαι μούσκεμα και ειλικρινά δε νιώθω καλά».

Για σιγουριά βήχει κάνα δυο φορές και προσπαθεί να δείχνει άρρωστος.

Ο Χειροτεχνίας-Τούμας τούς πλησιάζει και λέει επιτακτικά.

«Τι συμβαίνει εδώ;» ρωτάει.

Η Γένιφερ τον αγνοεί. Ακουμπάει το χέρι της στον ώμο του Άλρικ και του λέει ότι είναι σωστή απόφαση. Δεν πρέπει κάποιος να μένει έξω στο κρύο αν δε νιώθει καλά.

«Πήγαινε», του λέει. «Μην ξεχάσεις να πάρεις το σακίδιό σου».

Ο Βίγκο στέκεται και βλέπει τον μεγάλο αδελφό του να φεύγει. Μήπως πρέπει να τρέξει πίσω του; Ξέρει ότι τα λόγια του Σίμον πείραξαν πολύ τον Άλρικ.

«Και πόσα σφηνάκια ήπιες στο πρωινό σου, Τρίχα;» λέει ο Σίμον.

Ο Βίγκο γυρίζει προς το μέρος του.

«Ξέρεις, Σλάιμον. Θα μπορούσα να φάω μπισκότα και να χέσω πιο έξυπνα πράγματα απ' αυτά που βγαίνουν απ' το στόμα σου».

Πριν να προλάβει ο Σίμον να κατανοήσει αυτό που του είπε ο Βίγκο, ο Ξυλοκοπτικής-Τούμας σφυρίζει με τη σφυρίχτρα του.

«Ήρθε η ώρα να παίξουμε αληθινό γκολφ», φωνάζει. «Θα παίξουμε σε εννέα τρύπες. Και στο τέλος θα διοργανώσω έναν αγώνα».

Τώρα, σκέφτεται ο Βίγκο. Θα του δείξω του Σλάιμον.

ΡΑΧ

ΑΝΕΞΗΓΗΤΕΣ ΚΛΟΠΕΣ

Χρήματα, αντικείμενα και κατοικίδια εξαφανίζονται από τη Μαριεφρέντ, και όλοι κατηγορούν τον Άλρικ. Οι κάτοικοι της Μαριεφρέντ πιστεύουν ότι από τότε που τα δυο αδέρφια, ο Βίγκο και ο Άλρικ, μετακόμισαν στην πόλη τους μόνο προβλήματα δημιουργούνται.

Κανένας, όμως, δεν υποψιάζεται ότι πίσω από τις κλοπές κρύβεται ένας μαύρος μάγος, που έχει δημιουργήσει ένα επικίνδυνο ον, το Μπάραν. Και για άλλη μια φορά, τα δυο αδέρφια καλούνται να δώσουν τη λύση.

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**

www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-1953-4

9 | 786180 | 119534

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 15749